

Kouluun perustetaan radioamatöörikerho

Teksti ja kuvat:

Jukka Heikinheimo, OH2BR

Kouluissa toimii monenlaisia kerhoja. On lentopallokerhoja, lennökkikerhoja, shakkikerhoja – mahdollisten kerhojen luettelo on pitkä ja kattaa lähes kaiken mahdollisen maan ja taivaan välillä. Vain yksi harrastus puuttuu liian usein joukosta: radioamatöörikerho. Voisiko sellaisen perustaa kouluun? Tietysti, täytyy vain tarjota koululle hyvin suunniteltua konseptia ja toivoa parasta!

Tärkeintä on tarjota

Muutamia yrityksiä kerhon perustamiseksi on nuorisoprojektin kuluessa jo aiemmin tehty, mutta ne eivät ole johtaneet toivottuun tulokseen. Ilahtuttavaa on, että koulujen johdon asenne on kaikissa tapauksissa ollut erittäin positiivinen. Lapset ja viime kädessä heidän vanhempansa kuitenkin päättävät, mihin kerhoon liitytään.

Leirikoulujen ja kouluesittelyjen rakentamisen spesialisti Arska, OH2EC, oli pari kertaa maininnut, että radioamatöörikerhoa voisi tarjota hänen QTH:nsä välittömässä läheisyydessä sijaitsevalle Järvenpään Kyrölän koululle. Arskan poika Matti on aikoinaan käynyt tuota koulua ja siksi se on tullut tutuksi. Mikäpä siinä, tuumin, tarjotaan pois!

Lähetin toukokuun loppupuolella sähköpostilla Kyrölän koulun rehtorille Arja Korhoselle viestin, jossa kerroin tarjouksestamme, ja hänen vastauksensa oli rohkaiseva: ”Välitän tiedon vararehtorilleni. Voitte käydä keskustelun Jarmo Koivuun kanssa. Mielestäni kerho kuulostaa oikein mielenkiintoiselta ja tietotaitoa kannattaa aina jakaa!”

Kerho perustetaan

Otin yhteyttä vararehtori Jarmo Koivuun ja muutaman mutkan jälkeen (väliin tuli kesäloma ja koulun kattokin oli romahtanut teknisen työn luokan kohdalta ja se piti korjata) pääsimme neuvottelemaan hänen kanssaan kerhon toiminnasta. Sovimme, että kerhon nimeksi tulisi elektroniikkarakentelu- ja radioamatöörikerho. Näin siksi, että tarkoitus oli antaa lapsille mahdollisuus

Kerholaiset ja opettajat. Eturivi (vas.): Tommi, Hermanni, Joona K ja Max. Keskirivi (vas.): Eetu, Joona J, Jussi, Matti, Iiro, Onni ja Lassi. Takarivi (vas.): Mari, OH2FPK; Arska, OH2EC ja Esa, OH2AWG.

tutustua elektroniikan ihmeelliseen maailmaan ilman paineita radioamatööritutkinnon suorittamiseen.

Kohderyhmäksi valittiin 3.–6. luokat ja kerhon kokoontumisajaksi keskiviikko klo 15–17. Syysloman jälkeen saimme tiedon siitä, että peräti 19 lasta oli ilmoittautunut kerhoon tai oikeastaan täsmällisempi ilmaisu olisi, että lasten vanhemmat olivat lähettäneet suostumuksensa kerhoon liittymiseen. Vanhempien tuki on ratkaisevan tärkeää mille tahansa koulun puitteissa tapahtuvalle säännölliselle kerhotoiminnalle. Ilman sitä lapset eivät pääse kerhoon mukaan.

Opettajiakin tarvitaan

Olimme Arskan kanssa ajatelleet ensin niin, että kerhossa opiskeltaisiin vuoroviikoin elektroniikan rakentelua ja radioamatööriasioita. Tulimme kuitenkin siihen tulokseen, että olisi ehkä parempi jakautua

kahteen ryhmään, jolloin rakenteluryhmä majoittuu teknisen työn luokkaan ja radioamatööriyhmä vararehtorin luokkaan, josta on lyhin matka lipputangolle. Kuten Vipunen lukijat hyvin tietävät, lipputankoa on koulukäynneillä käytetty hyvin tuloksin W3DZZ-dipolin syöttöpisteen nostamiseen mahdollisimman korkealle.

Arska sai rakenteluryhmän opettajakaverikseen Esan, OH2AWG, joka asuu vieläkin lähempänä koulua kuin Arska. Esa on jo siirtänyt oskilloskooppiensa pysyvästi koulun teknisen työn luokan kaappiin. Sieltä sen saa nopeasti kerholaisten ihmeteltäväksi.

Esa ilmestyi kerhokuviioon onnekkain sattuman kautta. Hän otti minuun yhteyttä aivan muussa asiassa eli saatuaan legendaarisen keksijän, professori Matti Otalan, OH2DH, omistaman Dentronin lineaarisen välitettäväksi edelleen SRAL:n nuorisotoimintaan. Näin tapahtuikin, mutta samalla Esasta tuli kerhoprojektin opettaja.

Tommi pitää pile-uppia.

Nuorten viestintäleiri jälleen Leirisalossa!

Nuorten viestintäleiri järjestetään jälleen pe–la 11.–13. maaliskuuta 2011 Salon kaupungin leirikeskuksessa Leirisalossa. Leirin ohjelmassa on kiinnostavia esityksiä ja käytännön harjoituksia ra-toiminnan eri aloilta sekä kivaa yhdessäoloa. Leiri on ilmainen, vain muonituksesta peritään enintään 20 € suuruinen maksu.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Jukalle, OH2BR, omakutsuun tai 040 500 9727.

Tervetuloa kaikki nuoret ja nuorekkaat!

Kerhollaiset esittelevät harjoitusjuotosten onnistumista.

Arskalla ja Esalla riittää työtä, kun he opettavat suurehkoa lapsiryhmää käyttämään juotinta. Muutama juotin olisi vielä hyvä saada. Onneksi lahjoituksena saadut komponentit ja piirilevyt eivät aivan heti loppu.

Rakenteluprojekteja

Juottamisen ensi askeleet on jo otettu ja hienoa juotosjälkeä olen minäkin päässyt ihailemaan. Kyllä näistä lapsista vielä hyviä tinailijoita tulee!

Olemme miettineet erilaisia projekteja, jotka jotenkin liittyisivät radioamatööritoimintaan. Summeri on tietysti keustosuosikki, sillä sähkötyö kiehtoo lapsia edelleen. Sen opiskeluun vaadittu aika on kuitenkin niin pitkä, että kärsivällisyyttä kysytään ennen kuin lapsi tai nuori on omaksunut riittävän käytännön taidon. Siksi en sitä pyrikään ”hehkuttamaan”.

Araska on aikoinaan suunnitellut leirikoulujen käyttöön summerin, mutta nyt hän on kehittänyt siitä vieläkin yksinkertaisemman version erästä opettajaa varten, joka radioamatöörinä haluaa luonnollisesti opettaa luokalleen sähkötyksen alkeet.

Yhden bandin (todennäköisesti 80 metriä) vastaanotin olisi mahdollinen seuraava

askel. Siitä on ra-tutkinnon suorittaneiden lasten helppo jatkaa ja rakentaa itselleen pieni lähetin.

Jonkinlainen antenni on myös syytä rakentaa, jotta jotain saataisiin kuulumaan. Vielä tärkeämmäksi antennin merkitys nousee lähetinprojektin myötä. Arskalle on leirikouluantennien kehitystyön myötä kertynyt kosolti ideoita ja kokemusta.

Radioamatööritoiminnan opettelu

Osa pojista on rakentelun lisäksi kiinnostunut myös radioamatööritoiminnasta. Kaikki kerhollaiset ovat pitäneet ”hikikusonsa”, mutta 3–4 poikaa on vastannut radioaaltojen kutsuun ja pitänyt kusoja kotimaan bandin lisäksi myös kahdellakymppillä ulkomaille.

Kielitaito on kolmasluokkalaisilla vielä hakusessa, mutta vanhemmat lapset osaa- vat kohtuullisen hyvin englantia. He eivät arastele käyttää sitä kusokaveria hakies- saan.

Digimodet sopisivat nykypäivän nuorille mainiosti. Siihen suuntaan ollaan täällä Mäntsälässäkin menossa. Olen itse päivittänyt laitteistoni micro KEYER II:lla, joten tulossa ollaan, kunhan ensin itse pääsen kunnolla sinuiksi digimodeilun kanssa.

Jussi tinaamassa.

Liitto tukee koulujen radiokerhojen toimintaa

Kerhollaisille on voitu jakaa erilaisia mukavia pikku yllätyksiä palkinnoksi hyvistä suorituksista. Liiton toimistosta on aina löytynyt jotakin mukavaa kotiin vietävää (tnx Annika) ja niistä lapset ovat olleet kiitollisia. Varsinaiselle vastaanottajalle tarpeettomat QSL-kortit ovat myös tehneet hyvin kauppansa. Harvinaisista korteista on tullut melkein käsirsyvä, onneksi jokaiselle ovat löytyneet omat suosikit.

Liiton nuorisohjaaja Mari, OH2FPK, tuli viime kerralla mukaan ja hän oli selvästi tervetullut lisä meidän ukkojen joukkoon. Marin pitää valitettavasti asettaa oma koulunkäyntinsä etusijalle, mutta prioriteetit on muistettava, totta kai.

Toivomus

Kunpa yhä useampaan kouluun saataisiin tällainen kerho, jotta jälkikasvumme olisi turvattu. Uusien kutsujen ilmestyminen bandeille taataan sillä, että tarpeettomaksi käyneitä HF- ja VHF-radioita saadaan edelleenkin nuorten hamien käyttöön lainalaitteiksi. Suuret kiitokset teille Liiton jäsenille osoittamastanne tuesta nuorisotoiminnalle!

Mari näyttää Tommille mallia.

Lassi tutkii onko juotos onnistunut.